

Repertoriumnummer 2022 / 594/A
Datum van uitspraak 4 maart 2022
Rolnummer 2021/594/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Aan te bieden aan de
ontvanger

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

VON-EVT

4e kamer
burgerlijke zaken

eindvonnis – op tegenspraak

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

De Wooninspecteur van het Vlaams Gewest, met ondernemingsnummer 0316.380.840 en met kantoor te 1000 Brussel, Havenlaan 88 bus 22,

Eisende partij,

met als advocaten mr. _____ en mr. _____, met kantoor te _____,

en:

1. Mevrouw _____, met rijksregisternummer _____ en de heer _____, met rijksregisternummer _____ samen wonend te _____,

Verwerende partijen

Eisende partijen in vrijwaring

met als advocaat mr. _____, met kantoor te _____

2. De heer _____, met rijksregisternummer _____, wonende te _____

Verwerende partij in gemeenverklaring

Verwerende partij in vrijwaring

met als advocaat mr. _____, met kantoor te _____,

*

1 Procedure

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam onder meer kennis van:

- de dagvaardingen in opdracht van de Wooninspecteur aan mevrouw _____ en de heer _____; en de heer _____ betekend op 7 januari 2021;

- het vonnis van de Franstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel van 9 februari 2021, waarbij de zaak naar deze rechtbank werd verzonden;
- de laatste besluiten van de partijen, met name deze neergelegd op :
 - op 20 september 2021 (digitaal) voor de Wooninspecteur;
 - op 27 december 2021 (digitaal) voor de heer ;
 - op de zitting van 21 januari 2021 voor mevrouw en de heer ;
 en de stukken door hen neergelegd,
- de overige stukken van het rechtsplegingsdossier.

De rechtbank hoorde de advocaten van de partijen op de openbare terechtzitting van 21 januari 2022.

De zaak werd gepleit, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad is genomen.

2 Feiten en procedurele voorgaanden

2.1 De Wooninspecteur van het Vlaamse gewest (hierna ook: "de wooninspecteur") bezocht op 14 oktober 2011 het onroerend goed te ; een meergezinswoning in gesloten bebouwing met een handelszaak en twee appartementen (hierna ook: "het goed").

Het goed was toen eigendom van mevrouw en de heer .

Blijkens het proces-verbaal van plaatsbezoek van 14 oktober 2011 werden verschillende inbreuken op de normen van de Vlaamse Wooncode vastgesteld. Het gebouw kreeg een totaal van 36 strafpunten.

Het appartement 01.01, toen verhuurd aan de heer ; kreeg een totaal van 84 strafpunten op het technisch verslag en werd zowel ongeschikt als onbewoonbaar verklaard.

Voor het appartement 01.02, dat verhuurd werd aan de heer , zijn geen vaststellingen gedaan.

2.2 De wooninspecteur stelde op 25 november 2011 een herstellvordering op die werd overgemaakt aan de procureur des Konings, die het dossier vervolgens zonder gevolg heeft geklasseerd.

2.3 Mevrouw en de heer hebben het goed aan de heer verkocht bij authentieke akte verleden op 13 juli 2012.

2.4 Per brief van 13 december 2017 heeft de wooninspecteur mevrouw _____ en de heer _____ meegedeeld dat er nog geen herstel van het goed kon worden vastgesteld.

Per brief van 5 januari 2018 hebben mevrouw _____ en de heer _____ aan de wooninspecteur meegedeeld dat ze het goed in 2012 hadden verkocht en dat bij de bepaling van de prijs rekening was gehouden met de nog door de koper uit te voeren werken.

Per brief van 21 januari 2018 heeft de wooninspecteur geantwoord dat zij verantwoordelijk bleven voor het herstel en de nieuwe eigenaar dit moest gedogen, en dat onderlinge afspraken niet tegenstelbaar waren aan de wooninspecteur.

2.5 Op 3 december 2019 is er een hercontrole geweest.

Het gebouw kreeg 15 strafpunten, omwille van het feit dat er elektrische vuurtjes als bijverwarming in de appartementen stonden, die niet aangesloten waren op een apart elektrisch circuit.

Wat appartement 01.01 betreft werd vastgesteld dat dit niet werd bewoond. Het kreeg een totaal van 97 strafpunten in het technisch verslag.

Ook appartement 01.02, dat eveneens onbewoond was, werd onderzocht. Het kreeg in het technisch verslag 82 strafpunten.

2.6 Op 16 december 2019 heeft de heer _____ met bijstand van een architect een stedenbouwkundige regularisatieaanvraag functiewijziging ingediend.

Per e-mail van 20 januari 2020 heeft de wooninspecteur nagevraagd of de aanvraag was goedgekeurd, waarop de heer _____ per e-mail van 21 januari 2020 heeft meegedeeld dat hij navraag zou doen.

Per brieven van 21 januari 2020 heeft de wooninspecteur aan mevrouw _____ en de heer _____ en aan de heer _____ meegedeeld dat het goed nog steeds niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten, en drong hij aan op de integrale uitvoering van de herstellvordering.

2.7 Op 7 januari 2021 ging de wooninspecteur over tot dagvaarding.

2.8 Bij proces-verbaal van inlichtingen van 12 oktober 2021 is vastgesteld dat:

- er niemand in het rijksregister was ingeschreven in het goed;
- de verdiepingen boven het restaurant op het gelijkvloers werden omgevormd tot burelen en opslagruimte.

Volgens dit proces-verbaal maakte dit een schending uit van artikel 4.2.1,6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, omwille van het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed.

2.9 Op 19 november 2021 heeft architect _____ in opdracht van de heer _____ een aanvraag voor een omgevingsvergunning "functiewijziging en regularisatie kleine uitbreiding" ingediend bij de stad _____.

III Vorderingen van de partijen

3.1 De wooninspecteur vordert om mevrouw _____ en de heer _____ voor wat het pand gelegen te _____ kadastraal gekend onder _____ te veroordelen tot het geven van een andere bestemming overeenkomstig de bepalingen van de VCRO, hetzij het pand te slopen.

In ondergeschikte orde vraagt hij om mevrouw _____ en de heer _____ te veroordelen om renovatie, verbeterings- en/of aanpassingswerkzaamheden uit te voeren aan het hoger vermelde pand (d.i. het herstel van de conformiteit zoals beschreven in artikel 1.3, §1,8° Vlaamse Codex Wonen van 2021) waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Hij vraagt om te bepalen dat hieraan dient te zijn voldaan binnen een termijn van maximaal 10 maanden vanaf de betekening van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging, zonder dat er een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt toegekend.

Hij vraagt vervolgens om hem en het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ te machtigen, voor het geval het herstel niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn wordt uitgevoerd, ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien en te zeggen voor recht dat conculant gerechtigd is de kosten te verhalen bij mevrouw _____ en de heer _____.

Hij vraagt om hem en het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ eveneens te machtigen om de eventuele kosten van herhuisvesting te verhalen op mevrouw _____ en de heer _____.

Verder vraagt de wooninspecteur om mevrouw _____ en de heer _____ te veroordelen tot de kosten van het geding, zijnde de dagvaardingskosten, de kosten van overschrijving van het exploit tot inleiding van het geding in de registers van het kantoor rechtszekerheid en de kosten van de kantmelding van de gewezen eindbeslissing op het overgeschreven exploit, alsook de rechtsplegingsvergoeding

Tot slot vraagt hij om het tussen te komen vonnis gemeen te verklaren aan de heer

3.2 Mevrouw en de heer vragen om de vordering ontvankelijk maar ongegrond te verklaren.

Ze vragen ook om het tussen te komen vonnis gemeen te verklaren aan de heer

In ondergeschikte orde vragen zij om de vordering van de Wooninspecteur ontvankelijk en gegrond verklaren, maar de heer te veroordelen om hen integraal te vrijwaren, inclusief de oplegde herstelmaatregel en dwangsommen en de kosten van de procedure, inclusief de rechtsplegingsvergoeding en de rolrechten.

Ze vragen om de heer te veroordelen tot betaling aan hen van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.440,00 euro.

3.3 De heer vraagt om de vordering van de Wooninspecteur ten aanzien van hem ontoelaatbaar, onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren

Hij vraagt om de vorderingen van mevrouw en de heer jegens hem eveneens ontoelaatbaar, onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

Hij vraagt om de wooninspecteur en mevrouw en de heer te veroordelen tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.440,00 euro.

4 Beoordeling

4.1 De heer betwist de toelaatbaarheid van de vordering van de wooninspecteur en de vordering in vrijwaring van mevrouw en de heer. Hij voert echter geen concrete middelen aan over de toelaatbaarheid van de vordering, enkel over haar gegrondheid. Verder zijn er geen ambtshalve op te werpen gronden van ontoelaatbaarheid.

De vorderingen van de partijen zijn toelaatbaar.

4.2 De wooninspecteur motiveert zijn geactualiseerde herstellvordering in zijn laatste besluiten als volgt:

- het proces-verbaal van 14 oktober 2011 bewijst inbreuken op de artikelen 3.34, 3.35 en 3.36 van de Vlaamse Codex Wonen en op 4.2.1,7° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna ook: "VCRO") door mevrouw _____ en de heer _____ ;
- artikel 3.44 van de Vlaamse Codex Wonen geeft aan de Wooninspecteur de bevoegdheid om een herstellvordering in te leiden;
- omdat de omvorming van de woning tot een pand met restaurant en twee woongelegenheden niet vergund was, kan overeenkomstig 3.43 van de Vlaamse Codex Wonen geen herstelmaatregel worden bevolen, enkel een bestemmingswijziging of het slopen;
- er zou nog geen melding van herstel zijn geweest;
- de vordering tot herstel van de conformiteit kan worden ingesteld zolang de overtreder niet aantoot dat de woning op heden conform is;
- de verkoop van het goed belet het opleggen van een herstelmaatregel aan de oorspronkelijke eigenaars niet;
- het stopzetten van verhuur of bewoning zou niet volstaan opdat er geen sprake meer zou zijn van een inbreuk;
- de finaliteit van de herstellvordering zou betrekking hebben op de verbetering van de woonkwaliteit en het ervoor zorgen dat de woningen opnieuw rechtmatig op de woningmarkt ter beschikking worden gesteld;
- de ten laste gelegde feiten zijn, na wijziging van de regelgeving (invoering van de Vlaamse Codex Wonen) nog steeds strafbaar (gebreken die onder categorie II en III vallen en dus de ongeschiktheid en onbewoonbaarheid van de woning met zich meebrengen);
- de rechtsgrond is artikel 20bis van de Vlaamse Wooncode en de redelijke termijn als beginsel van behoorlijk bestuur is niet van toepassing.

4.3 Mevrouw _____ en de heer _____ betwisten deze vordering en laten volgende argumenten gelden:

- ze verkochten het huis op 13 juli 2012 aan de heer _____ , die zich ertoe verbond het te herstellen;
- er zijn al lang geen huurders of andere bewoners meer in het pand;
- er zijn talrijke werken door de heer _____ uitgevoerd om het goed conform te maken;
- thans bevinden zich enkel nog een restaurant, een bureelruimte, opslagruimte en een fotostudio in het goed;
- de vordering is kennelijk onredelijk, gelet op de omstandigheden van de zaak, meer bepaald de lange tijdsduur tussen de herstellvordering (25 oktober 2011) en de dagvaarding (7 september 2020), de verkoop van het goed op 13 juli 2012 en de intussen genomen stappen om het pand te herstellen en zijn bestemming te wijzigen;
- de wooninspecteur zou de rechtsgrond niet duidelijk maken;

- de rechtbank zou verplicht zijn te kiezen voor het herstel van de gebreken, en sloop en herbestemming zouden pas in beeld kunnen komen als de uitvoering van de werken onmogelijk blijkt.

4.4 De rechtbank stelt vast dat er geen betwisting bestaat omtrent de toepasselijkheid van de Vlaamse Codex Wonen op deze betwisting en zal dus de bepalingen van deze codex toepassen

De wooninspecteur heeft een herstellvordering bij de rechtbank aanhangig gemaakt met toepassing van artikel 3.44, §4 van de Vlaamse Codex Wonen (voordien artikel 20bis, §5 van de Vlaamse Wooncode). Deze bepaling luidt als volgt :

“De wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen kunnen ook voor de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in burgerlijke aangelegenheden, in het gerechtelijk arrondissement waar de woning, het pand of het goed, vermeld in artikel 3.34, 3.35 en 3.36, zich bevindt, de uitvoering van herstelmaatregelen vorderen zoals omschreven in artikel 3.43.”

Artikel 3.43 van de Vlaamse Codex Wonen (voordien artikel 20bis, §1 van de Vlaamse Wooncode) bepaalt:

“Naast de straf kan de rechtbank de overtreder bevelen om werken uit te voeren om de woning of het pand dat het gebouw met de aanwezige woningen omvat, conform te maken en om de overbewoning te beëindigen. Als de rechtbank vaststelt dat de woning niet in aanmerking komt voor werkzaamheden, of dat het gaat om een goed als vermeld in artikel 3.35, beveelt ze de overtreder om er een andere bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om de woning of het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen. Dat gebeurt ambtshalve of op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de woning, het pand of het goed ligt.

De rechtbank bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan, op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen, eveneens een dwangsom bepalen per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen. De termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen bedraagt maximaal twee jaar.”

4.5 De herstellvordering, inclusief de vordering tot sloop of herbestemming, kan maar slagen wanneer zij betrekking heeft op een woning, pand of goed in de zin van artikel 3.34, 3.35 of 3.36 van de Vlaamse Wooncode. Deze bepalingen hebben

betrekking op niet-conforme en overbewoonde woningen, alsook op goederen die niet hoofdzakelijk voor wonen bestemd zijn, én die worden verhuurd of ter beschikking worden gesteld met het oog op bewoning.

Dat betekent dat de wooninspecteur zowel moet bewijzen dat de woning overbewoond of niet-conform is als dat het wordt verhuurd of ter beschikking wordt gesteld met het oog op bewoning.

4.6 De wooninspecteur verwijst in zijn besluiten herhaaldelijk naar overbewoning, zonder dat duidelijk is of hij zijn herstellvordering al dan niet steunt op overbewoning.

De wooninspecteur legt geen stukken neer op basis waarvan vaststaat dat de bewoningsnorm werd overschreden. De herstellvordering die hij aan de procureur des konings overmaakte, maakt evenmin gewag van een overschrijding van de bewoningsnorm. Volgens de neergelegde processen-verbaal en de daaraan gehechte technische verslagen was de bezettingsnorm niet van toepassing voor het appartement bus 1, was het appartement bus 2 bezet door 3 personen en de bezettingsnorm 5 personen en het appartement bus 3 bezet door 2 personen en de bezettingsnorm 3 personen.

Voor zover de vordering er dus toe strekt de overbewoning te doen eindigen, is deze ongegrond, aangezien er nooit overbewoning is vastgesteld.

4.7 Uit de stukken die worden voorgelegd, meer bepaald het proces-verbaal van inlichtingen van 12 oktober 2021, blijkt dat er thans niemand in het pand is ingeschreven en niemand het pand bewoont. Het pand bestaat thans uit een restaurant op de gelijkvloerse verdieping, een fotostudio op de tussenverdieping, een bureelruimte op de 1ste verdieping en een opslagruimte op de 2de verdieping.

Ook bij een controle op 3 december 2019 bleken de appartementen onbewoond te zijn.

4.8 De rechtbank besluit dat niet wordt aangetoond dat het voorwerp van de herstellvordering nog verhuurd wordt of ter beschikking wordt gesteld met het oog op bewoning.

4.9 De herstellvordering beoogt een einde te maken aan een met de wet strijdige toestand die uit een misdrijf is ontstaan en waardoor het openbaar belang is geschaad. In ruimere zin strekt het tot de verbetering van de woonkwaliteit en het ervoor zorgen dat de woningen opnieuw rechtmatig op de woningmarkt ter beschikking worden gesteld.

In dit geval zouden noch de sloop, noch de herbestemming tot gevolg hebben dat het goed rechtmatig op de woningmarkt ter beschikking zou worden gesteld.

De vordering tot het uitvoeren van werken kan dit evenmin tot gevolg hebben, aangezien de appartementen niet waren vergund.

De gevorderde maatregelen strekken er in de gegeven omstandigheden ook niet toe de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken.

De eis is dan ook ongegrond.

4.10 Ten overvloede merkt de rechtbank nog op dat de beslissing van de wooninspecteur om de herstellvordering tegen mevrouw en de heer in 2021 nog bij de rechtbank aanhangig te maken en sedertdien te blijven nastreven, kennelijk onredelijk is.

Aan de verhuring van ongeschikte en onbewoonbare woongelegenheden door mevrouw en de heer is al een einde gekomen in 2012. Ze hebben het goed in de loop van dat jaar ook verkocht.

In 2013 is één van de woningen kortstondig door de heer verhuurd aan . Het is onduidelijk of dit woning 01.01 betrof, dat onbewoonbaar was verklaard, dan wel woning 01.02, waarvoor op dat ogenblik nog geen vaststellingen waren gedaan.

Er is geen enkele aanwijzing dat het goed daarna nog is verhuurd of voor bewoning ter beschikking gesteld.

Bovendien bewijst de heer aan de hand van ondertekende offertes dat hij in 2015 en 2016 werken heeft laten uitvoeren met het oog op het conform maken van het goed. Op 2 mei 2015 bestelde hij dakwerken voor 9.243,20 euro en op 8 januari 2016 renovatiewerken (pleister, elektriciteit, watertoevoer, muren). Hij toont met foto's aan dat de trapleuning werd hersteld.

De heer bewijst ook dat hij voor het hele goed een functiewijziging naar handel heeft aangevraagd bij de stad op 16 december 2019 en dat hij de wooninspecteur daarvan heeft ingelicht op 18 december 2019.

Op het verzoek tot hercontrole van de wooninspecteur heeft hij gereageerd per brief van 6 augustus 2020, met de vraag de hercontrole te plannen vanaf 21 september 2020.

Hij toont ook aan dat hij op 19 november 2021 een dossier tot bestemmingswijziging heeft ingediend bij de stad met het oog op een functiewijziging, waarbij van bewoning geen sprake meer is.

De wooninspectiediensten hebben op 3 december 2019 en 12 oktober 2021 bovendien zelf kunnen vaststellen dat er niemand het pand bewoonde en er niemand was ingeschreven. Ze stelden zelf vast dat het pand thans bestaat uit een restaurant op de gelijkvloerse verdieping, een fotostudio op de tussenverdieping, een bureelruimte op de 1ste verdieping en een opslagruimte op de 2de verdieping.

De heer en mevrouw en de heer hebben de laatste jaren ook uitvoerig gecommuniceerd over de evolutie van de situatie met de wooninspecteur.

Het pand is weliswaar ongeschikt voor bewoning, maar uit de hierboven geschetste elementen diende het al jaren overduidelijk te zijn voor de wooninspecteur dat noch mevrouw en de heer ; noch de heer de intentie hadden het nog te verhuren of voor bewoning ter beschikking te stellen.

Gelet op hetgeen hieraan voorafgaat is het kennelijk onredelijk om de situatie te beteugelen met een herstellvordering die wordt gericht tegen een voormalige eigenaar, gebaseerd op een eertijds bestaande situatie van verhuring van ongeschikte woningen die al jaren niet meer worden gebruikt.

4.11 Gelet op de ongegrondheid van de vordering van de wooninspecteur is de vordering tot tussenkomst en vrijwaring van mevrouw en de heer ten aanzien van de heer zonder voorwerp en wordt deze om die reden afgewezen.

4.12 De vordering in gemeenverklaring, die er enkel toe sterkt het gezag van gewijsde van een vonnis uit te breiden tot de verweerder in tussenkomst, is toelaatbaar en gegrond.

4.13 Ieder eindvonnis verwijst de in het ongelijk gestelde partij in de kosten (artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek). De kosten kunnen worden omgeslagen zoals de rechter het raadzaam acht wanneer elk van de partijen omtrent enig geschilpunt in het ongelijk werd gesteld, zoals hier het geval is.

4.14 In de rechtsverhouding tussen de wooninspecteur en mevrouw en de heer is de wooninspecteur in het ongelijk gesteld en moet hij de gerechtskosten van mevrouw en de heer betalen.

De kosten voor mevrouw _____ en de heer _____ worden begroot op 1.440,00 euro rechtsplegingsvergoeding (gevorderd bedrag rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig de opgave van de kosten in hun laatste besluiten).

4.15 In de rechtsverhouding tussen mevrouw _____ en de heer _____ en de heer _____ is de vordering in vrijwaring van mevrouw _____ en de heer _____ zonder voorwerp en wordt deze afgewezen. Mevrouw _____ en de heer _____ zijn dus in het ongelijk gesteld. Zij dienen de gerechtskosten van de heer _____ te betalen (zie in dezelfde zin: Cass 23 juni 2016, RABG 2016, 1302).

De kosten voor de heer _____ worden begroot op 1.440,00 euro rechtsplegingsvergoeding (gevorderd bedrag rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig de opgave van de kosten in zijn laatste besluiten).

4.16 De vordering in gemeenverklaring van de wooninspecteur naar de heer _____ toe heeft een louter bewarend karakter. Het sterkt er enkel toe het gezag van gewijsde van een vonnis uit te breiden tot de verweerder in tussenkomst. Deze vordering roept geen daadwerkelijke procesverhouding in het leven, beoogt geen veroordeling en kan ook geen aanleiding geven tot de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

4.17 De wooninspecteur, die in het ongelijk is gesteld, dient zijn eigen kosten zelf te dragen.

Ingevolge art. 161, 1° bis juncto artikel 279 van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten geldt er voor het Vlaamse Gewest een vrijstelling van het rolrecht van 165 euro, te innen door de _____.

5 Beslissing

De rechtbank beslist na tegenspraak, in eerste aanleg en in openbare zitting.

De herstellvordering van de wooninspecteur van het Vlaamse Gewest is toelaatbaar maar ongegrond.

De vordering in vrijwaring van mevrouw _____ en de heer _____ ten aanzien van de heer _____ is zonder voorwerp.

Dit vonnis wordt gemeen verklaard aan de heer _____.

In de rechtsverhouding tussen de wooninspecteur en mevrouw _____ en de heer _____ veroordeelt de rechtbank de wooninspecteur tot de gerechtskosten, die voor mevrouw _____ en de heer _____

worden begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 1.440,00 euro.

In de rechtsverhouding tussen mevrouw _____ en de heer _____
en de heer _____ veroordeelt de rechtbank mevrouw _____
en de heer _____ tot de gerechtskosten van
de heer _____, die voor hem worden begroot op een
rechtsplegingsvergoeding van 1.440,00 euro.

Alle partijen worden van het meer- of anders gevorderde afgewezen.

Dit vonnis wordt uitgesproken tijdens de openbare zitting van de 4e kamer van de
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel van 4 maart 2022, door
mevrouw _____, rechter, in aanwezigheid van de heer _____,
afgevaardigd griffier.